

του Κώστα Κωνσταντίνου, [ΠΟΛΙΤΗΣ, 19.7.2021](#)

«Κι αν δεν πολεμήσετε τον αντισημιτισμό», είπε κλείνοντας, «τότε είστε εχθροί της ίδιας σας της χώρας». Γεννημένος το 1926 στην Πράγα, ο **Γεχούντα Μπάουερ είναι σήμερα ένας από τους σπουδαιότερους και πιο διάσημους ιστορικούς για το Ολοκαύτωμα**. Οι γονείς του, προβλέποντας τι θα συνέβαινε, κατάφεραν να τον πάρουν και να διαφύγουν την ημέρα που οι Γερμανοί έμπαιναν στην πόλη και να φτάσουν, τελικά, στη Χάιφα.

Ο σπουδαίος ιστορικός βρέθηκε στο **7ο Παγκόσμιο Φόρουμ για την Καταπολέμηση του Αντισημιτισμού**, στην Ιερουσαλήμ, την περασμένη εβδομάδα (13 – 15 Ιουλίου 2021) και κλήθηκε να απαντήσει σε διάφορα ερωτήματα τα οποία αφορούν αυτό το φαινόμενο, το οποίο αναζωπυρώνεται επικίνδυνα από παραδοσιακά ακροδεξιές, αλλά ίσως και συχνότερα πλέον, συγκεκριωλυμμένα αλλά εξίσου επικίνδυνα, από ακροαριστερές αφετηρίες στην Ευρώπη και αλλού.

«Αν κριτικάρεις το Ισραήλ για το τι κάνει, αυτό δεν είναι αντισημιτισμός», είπε, αναφερόμενος στα αυξανόμενα κρούσματα αντισημιτισμού τα οποία έχουν ως αφετηρία την κριτική για το Ισραήλ, αλλά καταλήγουν εμμέσως πλην σαφώς στη «κακή φύση» του εβραϊκού κράτους, την «κακή φύση» των κατοίκων του και στο τέλος τη μεταχείριση του Ισραήλ εν όλω και του Μεσανατολικού ως του «κακού Εβραίου» της εποχής μας.

Και συνέχισε ο Μπάουερ: «Αν κριτικάρεις το Ισραήλ για το τι είναι όμως, αυτό, ναι, είναι αντισημιτισμός. Είναι δύσκολο να το καταλάβει κανείς;». Ο 95χρονος κορυφαίος ιστορικός εξήγησε πως, στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο πέθαναν 35 εκατομμύρια άνθρωποι στην Ευρώπη, αλλά από αυτούς τα 29 εκατομμύρια δεν ήταν Εβραίοι. Πέθαναν όμως, είπε, εξαιτίας του μίσους ενάντια στους Εβραίους το οποίο εξέθρεψαν κάποιοι συστηματικά. Αυτό, συνέχισε, δείχνει πως ο αντισημιτισμός δεν είναι υπόθεση των Εβραίων. «Είναι μία αρρώστια που κατατρώει τις κοινωνίες στις οποίες εμφανίζεται και στις οποίες διασπείρεται αυτό το μίσος. Η μάχη ενάντια στον αντισημιτισμό δεν είναι για την υπεράσπιση των Εβραίων. Δεν

είναι καν η υπεράσπιση των Εβραίων, αλλά η επίθεση ενάντια στους αντισημίτες παντού».

Με πρόσχημα τη Γάζα

Από την Ευρώπη μέχρι και τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά, οι εβραϊκές κοινότητες στοχοποιούνται, πότε με το πρόσχημα της διαμαρτυρίας για τη Γάζα ή κάτι άλλο που έχει να κάνει με το Μεσανατολικό, σε βαθμό ο οποίος πλέον προκαλεί τεράστια ανησυχία στους ειδικούς παγκοσμίως, στον ΟΗΕ, αλλά και στην ΕΕ, η οποία βιώνει εντονότερα το φαινόμενο. Κατά την πρόσφατη κρίση στη Γάζα, μέσα σε έναν και μόνο μήνα καταγγέλθηκαν στην Ευρώπη 276 επιθέσεις εναντίον Εβραίων και βανδαλισμοί κατά εβραϊκών στόχων, οι οποίοι, φυσικά, ούτε με το Ισραήλ σχετιζόνταν, ούτε και πολιτικοί ήταν. Συναγωγές, εβραϊκοί πολιτιστικοί σύλλογοι, ακόμα και κοιμητήρια, γέμισαν με συνθήματα μίσους για τους Εβραίους και υπέρ των Παλαιστινίων -και παρότι το Ισραήλ δεχόταν ακόμα επιθέσεις με πυραύλους της Χαμάς από τη Γάζα, πολλοί από τους οποίους δεν έφταναν καν στον στόχο τους και προκαλούσαν απώλειες μέσα στην ίδια τη Γάζα- ενώ άτομα με εμφανή εβραϊκά χαρακτηριστικά δέχονταν επιθέσεις σε ευρωπαϊκές πόλεις, την ώρα που διοργανώνονταν στο Λονδίνο και στο Βερολίνο πορείες οι οποίες ζητούσαν «Θάνατο στους Εβραίους» και καλούσαν σε βιασμούς «των κόρων των σιωνιστών» εκεί. Οι πορείες κατέληγαν μπροστά σε συναγωγές και άλλους εβραϊκούς χώρους, κάτι που ανάγκασε Ευρωπαίους ηγέτες, όπως η Άνγκελα Μέρκελ, να πάρουν άμεσα θέση και να προειδοποιήσουν ότι δεν θα γίνουν ανεκτές τέτοιες συμπεριφορές τις οποίες η Ευρώπη είχε να δει από την περίοδο του φασισμού.

Το φαινόμενο, το οποίο απασχόλησε εκτενώς το Φόρουμ στην Ιερουσαλήμ στο οποίο μίλησαν αντιπρόσωποι από πολλές χώρες, αλλά και προοδευτικές μουσουλμανικές οργανώσεις, δεν είναι πρόσφατο. Στη Γαλλία υπήρξαν και δολοφονίες Εβραίων από ισλαμιστές λόγω της ταυτότητάς τους, ενώ, τόσο εκεί όσο και σε πολλές άλλες χώρες, οι πλείστοι Ευρωπαίοι εβραϊκής καταγωγής δεν τολμούν πλέον να κυκλοφορήσουν με κάτι που προδίδει την ταυτότητά τους, ακόμα και με το άστρο του Δαβίδ στον λαιμό. Ακόμα και για αυτό ξυλοκοπήθηκαν άνθρωποι ή δέχτηκαν εξύβριση και λεκτικές επιθέσεις. Η αναβίωση του αντισημιτισμού οδήγησε στην έξοδο χιλιάδων Εβραίων της γηραιάς ηπείρου, και ειδικά της Γαλλίας, οι οποίοι μετοίκησαν στο Ισραήλ τα τελευταία χρόνια.

Πογκρόμ στα social media

Το Φόρουμ στην Ιερουσαλήμ ασχολήθηκε εκτενώς με το ζήτημα των νέων μορφών του

αντισημιτισμού, οι οποίες σε αντίθεση με την παραδοσιακή ακροδεξιά εκδοχή εμφανίζεται ως κριτική στο Ισραήλ και διοχετεύει μίσος κατά των εβραϊκών κοινοτήτων σε όλο τον κόσμο. Εβραίοι, αλλά και μη Εβραίοι, εξαναγκάζονται μέσα από επιθέσεις στα social media και αλλού να δίδουν εξηγήσεις για την ταυτότητά τους και τη σχέση τους -εάν έχουν κιόλας σχέση- με το Ισραήλ, ωσάν αυτό να είναι κάτι κακό για το οποίο δεν θα έπρεπε να μιλά κανείς, αλλά και να βιώνουν επιθέσεις στη βάση της ταυτότητάς τους.

Όπως είπε και ο υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ Γιαΐρ Λαπίντ, ο οποίος επίσης υπερασπίστηκε στο φόρουμ ξεκάθαρα το δικαίωμα της κριτικής ενάντια στο εβραϊκό κράτος και το όποιο άλλο κράτος -κάτι που κατά κοινή παραδοχή άλλωστε εκφράζεται και μέσα στο ίδιο το Ισραήλ με έντονο τρόπο, στα ΜΜΕ και αλλού- «οι Εβραίοι νιώθουν συχνά ότι πρέπει να λένε τη σωστή ιστορία, έτσι που οι αντισημίτες να μην τους μισούν». «Εγώ», τόνισε ο κ. Λαπίντ, «λέω το αντίθετο. Πρέπει να λέμε την αλήθεια στον κόσμο, έτσι που να καταλαβαίνει ότι δεν στεκόμαστε εμείς απέναντί του αλλά ο αντισημιτισμός». Ο ΥΠΕΞ του Ισραήλ, ο παππούς του οποίου δολοφονήθηκε στο Μαουτχάζουεν, τόνισε πως οι αντισημίτες δεν ήταν μόνο στο γκέτο της Βουδαπέστης (σ.σ. από την οποία κατάγεται η οικογένεια του πατέρα του), αλλά ήταν εκείνοι που αλυσόδεσαν σκλάβους στην Αφρική, οι Χούτου στη Ρουάντα, οι φανατικοί μουσουλμάνοι που δολοφόνησαν αμέτρητους άλλους μουσουλμάνους τις τελευταίες δεκαετίες, όπως και άνθρωποι που χτυπούν μέχρι θανάτου ΛΟΑΤΙ άτομα. Οι αντισημίτες, τόνισε ο Γιαΐρ Λαπίντ, είναι όλοι όσοι θέλουν να διώξουν και να σκοτώσουν ανθρώπους επειδή διαφέρουν. Η μάχη, πρόσθεσε, δεν είναι ανάμεσα στους αντισημίτες και τους Εβραίους, είναι ανάμεσα σε εκείνους που πιστεύουν στις αξίες της ισότητας, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας και αυτούς που τις πολεμούν. Ο αντισημιτισμός, είπε χαρακτηριστικά, δεν τελειώνει στους Εβραίους. «Οι αντισημίτες», υπογράμμισε, «συχνά λένε, έχω φίλους Εβραίους. Και το παράλογο είναι πως, πολλές φορές λένε την αλήθεια. Δεν μισούν τους Εβραίους που γνωρίζουν, επειδή αντιλαμβάνονται ότι είναι άνθρωποι όπως εκείνοι. Μισούν τους Εβραίους που δεν γνωρίζουν γιατί είναι εύκολο να μισείς τους ανθρώπους σε ομάδες. Έτσι εξαπλώνεται το μίσος. Με το να ταυτίζεις το άτομα με μία απρόσωπη ομάδα στην οποία μπορείς να προβάλλεις εύκολα τις προκαταλήψεις και το μίσος σου».

Και αυτό, μάλλον το αντιλαμβάνονται και κάποιες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, οι οποίες δειλά - δειλά αρχίζουν να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους για την προστασία των δικών τους πολιτών, εβραϊκής καταγωγής, από την εξαιρετικά ανησυχητική αναβίωση αυτού του φαινομένου. Διότι καταλαβαίνουν πως είναι μόνο η αρχή άλλων δεινών τα οποία δεν αφορούν μόνο αυτούς τους πολίτες, αλλά τις κοινωνίες ολόκληρες. Χρειάζονται όμως πάρα πολλά να γίνουν, και είναι ήδη, δυστυχώς, αρκετά αργά, ειδικά όσον αφορά τη νέα μορφή αντισημιτισμού που καθιερώνεται.